

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)**

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

**Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας**

**Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ**

ΡΑΦΑΗΛ

**ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ
ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΕΙΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ**

*

*

*

*

*

*

*

*

*

Ἀθῆναι 2006

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

ΡΑΦΑΗΛ

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ

ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΕΙΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ

Ψαλλομένη τῇ ΛΑ΄ Δεκεμβρίου, πρὸς ἐξευμενισμόν
τοῦ Ἁγίου Ἀγγέλου καὶ ἐκζήτησιν τῆς αὐτοῦ
προστασίας καὶ συνοδοιπορίας κατὰ τὸ νέον ἔτος
τῆς τοῦ Κυρίου χρηστότητος.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.**

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Λαμπρὲ ταξιάρχχα, Ῥαφαήλ,
θεῖε ἀρχιστράτηγε
τῶν οὐρανίων δυνάμεων,
ἀρχιδιάκονε
τοῦ Ἀρχιερέως
τοῦ Μεγάλου ἔνδοξε,
ὁ εἰς διακονίαν συστήματος
ἀποστελλόμενος
κληρονόμων ἀφθαρτότητος
καὶ ἀγήρω
ζωῆς, παμφαέστατε.

Πνευμάτων φωστήρ λειτουργικῶν,
 Ῥαφαὴλ ἀρχάγγελε,
 ὁ ἐκ Θεοῦ εἰς Κορνήλιον
 τὸν ἐκατόνταρχον,
 ἐλεημοσύναις
 καὶ εὐχαῖς ἀείποτε
 σταλεῖς τὸν πίστει ἀναλισκόμενον
 μηνῦσαι ἔλευσιν
 τούτῳ Πέτρου εἰς Καισάρειαν
 τοῦ λαλοῦντος
 ζωῆς θεῖα ῥήματα.

Εἰς Κρήτην ἐπώφθης γεωργῶ,
 Ῥαφαὴλ φωτόλαμπρε,
 ὅτε αἰρέσεις τὰ πρόβατα
 Κυρίου ἤρπαζον,
 συλλογιζομένῳ
 τίς Θεός, Ἀρχάγγελε,
 ὁ ὄντως ἀληθής, καὶ ὠδήγησας
 πρὸς τὴν ἀλήθειαν
 τοῦτον βάκτρῳ τῶν ῥημάτων σου
 καὶ πυξίδι
 φθεγμάτων τῶν θείων σου.

Αρχάγγελε θεῖε, Ῥαφαήλ,
 θρόνον τοῦ Παντάνακτος
 περιπολεύων ἀείποτε
 καὶ τοῦ συστήματος
 τῶν πιστῶν δεήσεις
 καὶ λιτάς, πανένδοξε,
 Αὐτῷ προσαναφέρων, ὡς εὔσπλαγχνος
 ἡμῶν προσάγαγε
 τὰς δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψιστον
 τῶν ἐκθύμωσ
 ἐπικαλουμένων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τὸν ἔξαρχον τῶν τοῦ Θεοῦ Ἀρχαγγέλων,
 τὸν ἀποστελλόμενον εἰς διακονίαν
 τῶν μελλόντων κληρονομεῖν σωτηρίαν,
 Ῥαφαὴλ τὸν Ἀρχιστράτηγον, εὐφημήσωμεν κράζοντες·
 Λειτουργεῖ θείας δόξης,

καθηκόντως προσάγαγε καὶ ἡμῶν τὰς ἐντεύξεις πρὸς
Κύριον,
τὸν θέλοντα πάντας σωθῆναι καὶ εἰς σωτηρίας
ἐλθεῖν ἐπίγνωσιν,
καὶ σῶσον ἐκ θανάτου σαῖς παρακλήσεσι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε, ἀγγελικῶν
ταγμάτων ὁ ἐξάρχων,
διάκονε Μεγάλου,
θεοῦ, Ἀρχιερέως,
ὦ Ῥαφαὴλ πανθαύμαστε.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ἵσίου Αὐτοῦ.

Χαῖρε, τὰς προσευχὰς
ὁ τῶν πιστῶν προσάγων
θεῷ τῷ εὐϊλάτῳ,
Ἀρχάγγελε φωσφόρε,
ὦ Ῥαφαὴλ πανένδοξε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάνσεπτε Ῥαφαὴλ,
ὁ γεωργῷ τῆς Κρήτης
ἀλήθειαν βραβεύσας
σοῖς θεοσόφοις λόγοις,
μετάνοιάν μοι βράβευσον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
Τριάς ὑπεραγία,
Ἀρχάγγελοι φωσφόροι
Οὐ θρόνον ἐν τῷ πόλῳ
σαφῶς περιπολεύουσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰλεων, ἀγαθή,

ἀπέργασαι σοῖς δούλοις
Υἰὸν μονογενῆ σου,
ἐπὶ πτερύγων θείων
Ἀγγέλων ἐποχούμενον.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῴ ΜΕΓΑΛῴ ΕΣΠΕΡΙΝῴ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια.**

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τωβία ὁ συνοδίτης,
τῆς Σάρρας λύτρωσις
ἐξ ἐπηρείας ἄγαν
πονηροῦ Ἀσμοδαίου
καὶ ἱασις ταχίστη πέλεις Τωβίτ,
Ῥαφαὴλ ἀρχιστράτηγε,
συνοδοιπόρε πρὸς κτιῆσιν τῆς ἀρετῆς
καὶ σοφίας τῶν τιμώντων σε.

Επτὰ Ἀγίων Ἀγγέλων
θεοῦ τὸν ἔξαρχον,
τῶν εἰσπορευομένων
ἐναντίον τῆς δόξης
Κυρίου καὶ δεήσεις τῶν εὐσεβῶν
τῆ Αὐτοῦ ἀγιότητι
προσενεγκόντων τιμήσωμεν εὐλαβῶς,
Ῥαφαὴλ τὸν ἀεισέβαστον.

Ὅτε ἡ ναῦς Ἐκκλησίας
ἐκλυδωνίζετο
ἐκ τῶν αἰρετιζόντων
ζοφερᾶς ἐπηρείας
ἐργάτη κλονουμένῳ Κρήτης ἀγρῶν,
τὸν θεὸν γνῶναι θέλοντι
αὐτῷ ἐστάλη ὑπόθεν ὁ Ῥαφαὴλ
κατηχῆσαι τὴν ἀλήθειαν.

Αρχιερέως Μεγάλου

ἀρχιδιάκονον,
τῶν εἰς διακονίαν
τῶν μελλόντων σωθῆναι
στελλόμενον θεόθεν, νῦν Ῥαφαήλ,
καταστέψωμεν ἄσμασιν

ὡς συνοδίτην εὐίλατον τῶν πιστῶν
εἰς πορείαν πρὸς τὴν θέωσιν.

Εξ ἀγνωσίας τοῦ σκοτους

βροτοῦς ἐξάγοντα,
ἀπαύστως βοηθοῦντα
εὐσεβούντων χορείαις
εἰς ἄνοδον βαθμίδων τῆς ἀρετῆς
καὶ διώκοντα πνεύματα
τὰ πονηρὰ εὐφημήσωμεν Ῥαφαήλ,
τὸν φωτόλαμπρον Ἀρχάγγελον.

Τὸν ὑφηγούμενον πᾶσι

πιστοῖς τὸν Κύριον
δοξάζειν εἰς αἰῶνας,
τὸν ἀεὶ ὑπ' ἀγγέλων
Αὐτοῦ κυκλούντων θρόνον τὸν παμφαῆ
δοξαζόμενον, μέλψωμεν
ἀύλων νόων κοσμήτορα, Ῥαφαήλ,
γεγηθότες οἱ φιλέορτοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν ἀπαύστως δοξάζοντα τὸν Κύριον τῆ δόξης
καὶ ἀποστελλόμενον πρὸς ταχίστην ἀρωγὴν τῶν
εὐσεβούντων,
Ῥαφαήλ τὸν Ἀρχιστράτηγον οἱ πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν·
οὗτος γὰρ εἰσπορευόμενος
ἐνώπιον τῆς εὐκλείας τοῦ Ποιητοῦ πάσης κτίσεως
ὡς εἷς τῶν ἐπιτὰ Ἀρχιστρατήγων τῶν ἀύλων νόων
Αὐτῷ προσαναφέρει τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων·
ὁθεν αὐτὸν ὡς συνοδίτην ἐκζητοῦντες τοῦ βίου
καὶ ὡς ἰατῆρα ψυχῶν καὶ σωμάτων μεγαλύνοντες
τῆ χάριτι αὐτοῦ προσπέσωμεν,
ἵνα εὐρώμεν ἔλεος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, ...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Τωβίτ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ιβ' 1 - 22)

Εκάλεσε Τωβίτ Τωβίαν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὄρα, τέκνον, μισθὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι σοι καὶ προσθεῖναι αὐτῷ δεῖ. Καὶ εἶπε· πάτερ, οὐ βλάπτομαι δοῦς αὐτῷ τὸ ἥμισυ, ὧν ἐνήνοχα, ὅτι με ἀγήροχέ σοι ὑγιῆ καὶ τὴν γυναῖκα μου ἐθεράπευσε καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσε. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· δικαιοῦται αὐτῷ. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον καὶ εἶπεν αὐτῷ· λάβε τὸ ἥμισυ πάντων, ὧν ἐνηνόχατε καὶ ὑπάγε ὑγιαίνων. Τότε καλέσας τοὺς δύο κρυπτῶς εἶπεν αὐτοῖς· εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν καὶ αὐτῷ ἐξομολογεῖσθε καὶ μεγαλωσύνην δίδοτε αὐτῷ καὶ ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων, περὶ ὧν ἐποίησε μεθ' ὑμῶν. Ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν Θεὸν καὶ ὑψοῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοὺς λόγους τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ ἐντίμως ὑποδεικνύοντες καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ. Μυστήριον βασιλέως καλῶς κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. Ἀγαθὸν ποιήσατε καὶ κακὸν οὐχ εὐρήσει ὑμᾶς. Ἀγαθὸν προσευχῆ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης· ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολὺ μετὰ ἀδικίας. Καλὸν ποιῆσαι ἐλεημοσύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον· ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ρύεται καὶ αὕτη ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πλησθήσονται ζωῆς, οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες πολέμιοί εἰσι τῆς ἑαυτῶν ζωῆς. Οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν πᾶν ῥῆμα· εἶρηκα δὴ μυστήριον βασιλέως κρύψαι καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. Καὶ νῦν ὅτε προσηύξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου Σάρρα, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου· καὶ ὅτε ἔθαπτες τοὺς νεκροὺς ὡσαύτως συμπαρήγγμη σοι. Καὶ ὅτε οὐκ ᾤκησας ἀναστῆναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἄριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν περιστείλῃς τὸν νεκρόν,

οὐκ ἔλαθές με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην. Καὶ νῦν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἰάσασθαί σε καὶ τὴν νύμφην σου Σάρραν. Ἐγὼ εἶμι Ῥαφαήλ, εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγίων ἀγγέλων, οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἀγίων καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἀγίου. Καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ φοβεῖσθε, εἰρήνη ὑμῖν ἔσται· τὸν δὲ Θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι οὐ τῆ ἑμαυτοῦ χάριτι, ἀλλὰ τῆ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦλθον, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα. Πάσας τὰς ἡμέρας ὠπτανόμην ὑμῖν καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὄρασιν ὑμεῖς ἐθεωρεῖτε. Καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ, διότι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με καὶ γράψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βιβλίον. Καὶ ἀνέστησαν καὶ οὐκ ἔτι εἶδον αὐτόν. Καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ αὐτοῦ καὶ ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Κυρίου.

Τωβὶτ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 7 - 17)

Εν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ Ῥαγουὴλ Σάρρᾳ ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας καὶ ταύτην ὄνειδισθῆναι ὑπὸ παιδισκῶν πατρὸς αὐτῆς, ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτὰ καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς πρὶν ἢ γενέσθαι αὐτούς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξί. Καὶ εἶπαν αὐτῇ· οὐ συνιεῖς ἀποπνίγουσά σου τοὺς ἀνδρας; Ἦδη ἑπτὰ ἔσχεσ καὶ ἐνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης· τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; Εἰ ἀπέθαναν, βάδιζε μετ' αὐτῶν· μὴ ἴδοιμέν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα ὥστε ἀπάγξασθαι. Καὶ εἶπε· μία μὲν εἶμι τῷ πατρὶ μου· ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὄνειδος αὐτῷ ἔσται καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατάξω μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου. Καὶ ἐδεήθη πρὸς τῇ θυρίδι καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογῆσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ νῦν, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σὲ δέδωκα· εἶπὸν ἀπόλυσαί με ἀπὸ τῆς γῆς καὶ μὴ ἀκοῦσαί με μηκέτι ὄνειδισμόν. Σὺ γινώσκεις, Κύριε, ὅτι καθαρὰ εἶμι ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας ἀνδρὸς καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου οὐδὲ

τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου ἐν τῇ γῆ τῆς αἰχμαλωσίας μου. Μονογενῆς εἰμι τῷ πατρί μου καὶ οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον, ὃ κληρονομήσει αὐτόν, οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς οὐδὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱός, ἵνα συντηρήσω ἑμαυτὴν αὐτῷ γυναικα. Ἦδη ἀπώλοντό μοι ἑπτὰ· ἵνα τί μοι ζῆν; Καὶ τί μοι δοκεῖ σοι ἀποκεῖναί με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλεῆσαί με καὶ μηκέτι ἀκοῦσαί με ὄνειδισμόν.

Καὶ εἰσηκούσθη προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Ῥαφαήλ, καὶ ἀπεστάλη ἰάσασθαι τοὺς δύο, τοῦ Τωβίτ λεπίσαι τὰ λευκώματα καὶ Σάρραν τὴν τοῦ Ῥαγουήλ δοῦναι Τωβίτ τῷ υἱῷ Τωβίτ γυναικα καὶ δῆσαι Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, διότι Τωβίτ ἐπιβάλλει κληρονομήσαι αὐτήν. Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπιστρέψας Τωβίτ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Σάρρα ἡ τοῦ Ῥαγουήλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς.

Τωβίτ τὸ Ἀνάγνωσμα. **(Κεφ. ε' 1 - 22)**

Αποκριθεὶς Τωβίας εἶπε τῷ πατρί αὐτοῦ· πάτερ, ποιήσω πάντα, ὅσα ἐντέταλσαί μοι· ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν; Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον καὶ εἶπεν αὐτῷ· ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον, ὃς συμπορεύσεται σοι καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῶ· καὶ λαβὲ πορευθεὶς τὸ ἀργύριον. Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον καὶ εὔρε τὸν Ῥαφαήλ, ὃς ἦν ἄγγελος καὶ οὐκ ἦδει· καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας καὶ εἰ ἔμπειρος εἶ τῶν τόπων; Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος· πορεύσομαι μετὰ σοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ ἔμπειρῶ καὶ παρὰ Γαβαήλ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ηὐλίσθη. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας· ὑπόμεινόν με καὶ ἐρῶ τῷ πατρί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· πορεύου καὶ μὴ χρονίσης. Καὶ εἰσελθὼν εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ εὔρηκα ὃς συμπορεύσεται μοι, ὃ δὲ εἶπε· φώνησον αὐτόν πρὸς με, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστὶ καὶ εἰ πιστὸς τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν καὶ εἰσῆλθε καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ· ἀδελφέ, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατριᾶς εἶ σύ; ὑπόδειξόν μοι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς ἢ μίσθιον, ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου; Καὶ

εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ· βούλομαι, ἀδελφέ, ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου καὶ τὸ ὄνομα. Ὅς δὲ εἶπεν· Ἐγὼ Ἀζαρίας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου, τῶν ἀδελφῶν σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὑγιαίνων ἔλθοις, ἀδελφέ, καὶ μὴ μοι ὀργισθῆς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλὴν σου καὶ τὴν πατριάν σου ἐπιγνῶναι. Καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς· ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανίαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς υἱοὺς Σεμεὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς Ἱεροσόλυμα προσκυνεῖν, ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐκ ρίζης καλῆς εἶ, ἀδελφέ, ἀλλὰ εἶπόν μοι τίνα σοι ἔσομαι μισθὸν διδόναι· δραχμὴν τῆς ἡμέρας καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ τῷ υἱῷ μου. Καὶ ἔτι προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἐπιστρέψητε. Καὶ εὐδόκησαν οὕτως. Καὶ εἶπε πρὸς Τωβίαν· ἔτοιμος γίνου πρὸς τὴν ὁδόν· καὶ εὐδοθηθήτε. Καὶ ἠτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὁ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν Θεὸς εὐδοῶσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν. Καὶ ἐξῆλθαν ἀμφοτέροι ἀπελθεῖν καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν. Ἐκλαυσε δὲ Ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Τωβίτ· τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν; Ἡ οὐχὶ ἡ ράβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν; Ἀργύριον τῷ ἀργυίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο· ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῆν παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει. Καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβίτ· μὴ λόγον ἔχε, ἀδελφή· ὑγιαίνων ἐλεύσεται καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται αὐτόν· ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ καὶ εὐδοθηθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων. Καὶ ἐπαύσατο κλαίουσα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου πιστῶν χοϊκῶν ἡ ὁμήγυρις
ἔχουσα συνοδίτην ἐν βίῳ ἀκάματον

καὶ συνοδοιπόρον ἔμπειρον, Ῥαφαήλ τὸν
 Ἀρχιστράτηγον·
 αὐτὸν οὖν θερμῶς ἰκετεύοντες
 ὑπὲρ καλῆς περατώσεως τῆς οὐρανοδρόμου ἡμῶν
 πορείας
 τὴν αὐτοῦ ἄγρυπνον ἐκζητήσωμεν προστασίαν
 καὶ σκέπην οὐράνιον.

Ἦχος β´.

Τὸν ἀσωμάτων τάξεων τὸν ἐξάρχοντα,
 Ῥαφαήλ τὸν Ἀρχάγγελον,
 ὡς Λειτουργὸν θεῖον εὐφημήσωμεν·
 οὗτος γὰρ ἀποστελλόμενος διακονῆσαι τοῖς θέλουσι
 σωθῆναι
 καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἐλθεῖν ἀληθείας
 συγχαίρει τῇ ἡμῶν μετανοίᾳ
 καὶ Κυρίῳ πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Ἦχος γ´.

Αἰγλη τῆς αὐτοῦ προστασίας καὶ χάριτος
 τὸν καταγλαΐζοντα πᾶσαν τὴν κτίσιν,
 Ῥαφαήλ, τὸν φωτόλαμπρον πρωτοστάτην τῶν οὐρανίων
 ταγμάτων, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνωμεν·
 οὗτος γάρ, ὁ Τωβία συνοδοιπορήσας,
 Σάρραν ἐξαρπάσας τῆς τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπηρείας
 καὶ Τωβίτ τῆς νόσου αὐτοῦ ἀπαλλάξας,
 ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν αὐτοῦ πτερύγων περισκέπει
 καὶ πρὸς ὁδὸν ἰθύνει ἀληθείας καὶ σωτηρίας.

Ἦχος δ´.

Τῶν ἀύλων νόων τὸν πρόκριτον,
 Ῥαφαήλ, τὸν τοῦ θρόνου τοῦ Ὑψίστου διάκοσμον
 καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς τρισηλίου δόξης
 φωτοδοτοῦντα τὴν οἴκουμένην,
 οἱ ἐν σκιᾷ θανάτου καθήμενοι ὑμνήσωμεν λέγοντες·
 φωτί σου ἀύλῳ φώτισον ἡμῶν τὰς ἐζοφωμένας καρδίας
 καὶ πᾶσιν ἡμῖν ἐξανάτειλον ἡμᾶρ σωτηρίας,
 φωτόλαμπρε Ἄγγελε, πρεσβεΐαις σου.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Κορνηλίω τῷ ἑκατοντάρχῳ τρόπον ὑποδείξας
 προσεγγίσεως
 Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου καὶ διδασκάλου Θεοῦ
 μυστηρίων,
 καὶ τὸν τῆς Κρήτην κλονισθέντα ἐκ τῶν αἰρέσεων
 ἀγρότην στηρίξας
 λόγοις τῆς θείας σου χάριτος,
 τὴν σὴν πρόνοιαν διὰ τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
 ἧ ἐπέμφθης θεόθεν διακονῆσαι, πᾶσι κατέδειξας,
 Ῥαφαὴλ Ἀρχιστράτηγε, θερμῶς αἰεὶ βοῶσι· Κύριε,
 δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς
 δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, φωτοειδὲς Ῥαφαήλ,
 ἀρχιδιάκονε σεμνὲ καὶ ὑπέρλαμπρε
 τοῦ μόνου Ἀρχιερέως
 καὶ Κτίστου καὶ Πλαστουργοῦ
 κτίστεως ἀπάσης,
 Ἀρχιστράτηγε
 τῶν ἄνω δυνάμεων,
 ἀκατάπαυστον αἴνεσιν
 τῶν προσφερόντων
 Τρισηλίω Θεότητι,
 ἧς τὴν εὐκλειαν
 μελιρρύτως δοξάζουσιν·
 Ἄγγελε φωτοπάροχε,
 ὁ καταλαμπόμενος
 φωτὶ ἀύλῳ, σκοτίαν
 ἡμῶν παθῶν διασκέδασον
 καὶ πρὸς ἀπαθείας
 χρυσαυγὴν κατεύθυνόν με
 τὴν διασφύζουσαν.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
 Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ Κορνηλίω, σεπτῷ
 ἑκατοντάρχῳ, τοῦ Θεοῦ εὐαρέσκεϊαν
 αὐτοῦ ἐλεημοσύναις

ἐκφράσας καὶ προσευχαῖς
καὶ καθυποδείξας
τούτῳ ἔλευσιν
τοῦ Πέτρου πρὸς στήριξιν
διὰ λόγων τῆς πίστεως
αὐτοῦ, στρατάρχα
Ῥαφαήλ, παναοίδιμε,
στόμα πάνσεπτον
τοῦ Ὑψίστου αἰνέσεως·
σὲ οὖν ἐγκωμιάζοντες
ὡς πῦρ φλέγον ἄϋλον
καὶ ἀκλινῆ παραστάτην
τῶν εὐσεβούντων πρὸς θέωσιν
θερμῶς δυσωποῦμεν·
ἐξ ἐχθίστου ἐπηρείας
ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, ὁ τῆ φρικτῆ, Ῥαφαήλ,
διακονῶν μυσταγωγία, Ἀρχάγγελε,
ἐνώπιον ἀρχιθύτου
ἐφαίνου Κρήτης τὰ σὰ
γόνατα ἐκ βάρους
κάμπτων Κτίσαντος,
τιθεῖναι τοῦ μέλλοντος
ὡς ἀμώμητον σφάγιον
ἐν τῆ Τραπέζῃ
τῆ Ἁγία, φωτόλαμπρε,
καὶ παλάμαις σου
Ὅν Ἁγίαις ἐβάσταζες·
τρέμοντα οὖν θεώμενος
σὲ ὁ ἱερώτατος
Ἀρχιερεὺς βοηθῆσαι
σοὶ τάχος ἔσπευσε, πάγκαλε,
τῷ ὑπηρετοῦντι
τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις
ἐν φόβῳ πάντοτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τὸν ἐξαποστελλόμενον εὐθείας ποιῆσαι τῶν εὐσεβῶν
τὰς τρίβους
καὶ διδάξαι πάντας μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν,

Ῥαφαὴλ τὸν Ἀρχιστράτηγον, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν
λέγοντες·
ἀξίωσον ἡμᾶς εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν ἀπαύστως τὸν
Κύριον
καὶ Αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ ἐξομολογεῖσθαι τὰ παραπτώματα,
ὁ τῶν πιστῶν ἐν βίῳ συνοδίτης
καὶ λυτρωτῆς ἐκ τῶν παγίδων τοῦ δεινοῦ
πολεμήτορος
πάντων των σπευδόντων ὑπὸ τὴν σκέπτην τῆς
προστασίας σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Απολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Συνοδίτην ἐν τρίβοις ἡμῶν τὸν ἔμπειρον,
προσαναφέροντα πάντων
των εὐσεβῶν προσευχᾶς
καὶ ἐνώπιον Θεοῦ εἰσπορευόμενον
δόξης, φωσφόρον Ῥαφαὴλ,
Ἀρχαγγέλων παμφαῶν
κοσμήτορα εὐφημοῦμεν
ὡς συνοδίτην ἐν βίῳ
πρὸς ἀρετῆς ἡμῶν τελείωσιν.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

* * * * *

* * * * *

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ρ Ω

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Τῶν νόων, Ῥαφαὴλ,
τῶν ἀύλων πρωτάρχων,
ὁ πάντων προσευχᾶς
τῷ Κυρίῳ προσάγων

καὶ ἀποστελλόμενος
βοηθῆσαι τοῖς κάμνουσι
καὶ τοῖς μέλλουσι
κληρονομεῖν σωτηρίαν,
εὐσυμπάθητε,
διακονῆσαι, γενοῦ μοι
προστάτης ἀνύστακτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ενδόξων Χερουβὶμ
ὄντως τιμιωτέραν
καὶ θείων Σεραφεῖμ
ὑπερτέραν, Παρθένε,
ἀεὶ μεγαλύνομεν
σὲ λαμπρῶς, ὅτι τέτοκας
ὑπὲρ ἔννοιαν
τοῦ στερεώματος Κτίστην,
λυτρωσάμενον
ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου
πᾶν γένος τὸ βρότειον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σεπτὲ Ἀρχιστράτητε
τῶν νοητῶν, Ἰραφαήλ,
δυνάμεων, φύλαττε
ἐκ δυσμενοῦς ἀπειλῆς
ἀτρώτους τοὺς σπεύδοντας
θεία σου προστασία
καὶ λαμπρῶς μελωδοῦντας
σὲ ὡς τοῦ ἐπιβούλου
Ἀσμοδαίου ὀλέτην,
ἀύλων στρατιῶν παμφαῆς
ἔξαρχε, κράζομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα,
καταφυγὴ εὐσεβῶν,
ἐχθίστου ὀλέτειρα
καὶ προστασία βροτῶν
ἐτοίμη, τὸν ἄγιον

Τόκον σου έκδυσώπει
πάντας παραμυθῆσαι
τοὺς θλιβομένους, Μητέρα,
καὶ σκεδάσαι ὁμίχλην
ἡμῶν τῶν πειρασμῶν, ἀγαθή,
κόσμου διάσωσμα.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ´. Τὴν
ὠραιότητα.**

Μερόπων πρόμαχον καὶ ἀπλανέστατον
πιστῶν ἰθύντορα πρὸς βίον κρείττονα,
τὸν συνοδίτην τὸν σεπτὸν ἀπάντων τῶν ὁδοιπόρων
βίου εὐφημήσωμεν, Ῥαφαήλ Ἀρχιστράτηγον,
ὡς λυχνίαν πάμφωτον τῶν ἐν πόνων καὶ θλίψεων
κειμένων, φεῦ, σκιᾶ, πλὴν βοώντων· Χαῖρε,
Ἀρχάγγελε Ὑψίστου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α´ Ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτηι τῇ Β´ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ Ν´ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου, Οἰκτίρμον,
προστασίαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´

Τῷ ὑποδείξαντι τὴν ἀλήθειαν
καὶ πῶς δεῖ προσκυνεῖν ἐν γνώσει τὸν μόνον Θεὸν
γεωργῶ τῆς Κρήτης, ἐξ αἱρέσεων κλονουμένῳ,
Ῥαφαήλ, τὸν πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν σταθηρὸν ἰθύντορα

οἱ πιστοὶ ἐν ἀγαλλιάσει καταστέψωμεν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις·

καὶ γὰρ ἀοράτως ἐπίσταται
καὶ τὰ διαβήματα ἡμῶν κατευθύνει πρὸς πόλου
ἐπάλξεις,

ἐνθα ἀγγελικαὶ δυνάμεις Θεὸν δοξάζουσι,
τὸν δι' ἡμᾶς μορφήν δούλου λαβόντα
καὶ θεώσαντα φύραμα τὸ βρότειον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Ῥαφαήλ, παμφοῦς ἀρχαγγέλου, αἶνος. Χ. Μ. Μ. "

Ῥδὴ α΄. ἤχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥωννύμενος σθένει σου
τῆς προστασίας, Ἀρχάγγελε,
θερμῶς ἰκετεύω σε·
φωτοειδὲς Ῥαφαήλ,
ἴσθι βίου μου
σεμνὸς συνοδοιπόρος
καὶ εὐθυνον τρίβους μου
πρὸς ἀφθαρτότητα.

Ἀρχάγγελε πάμφωτε,
σαφῶς ὁ ἀποστελλόμενος
σωθῆναι τοῖς θέλουσι
διακονῆσαι καλῶς,
πάντας σκέπασον
ἐν σκέπη σῶν πτερύγων
τοὺς νῦν εὐφημοῦντάς σε
ὕμνοις ἐμπρέπουσι.

Φωτόλαμπρε Ἄγγελε,
ὦ Ῥαφαήλ Ἀρχιστράτηγε
τῶν ἄνω δυνάμεων,
σκοτίαν πάντων παθῶν
ἀποδίωξον
τῶν σοὶ καταφευγόντων
ἐν ζάλαις καὶ θλίψεσι
καὶ περιστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Απείρανδρε Δέσποινα,
παρόντος βίου κατεύθυνε
πρὸς θεῖα σκηνώματα
τοὺς ὁδοιπόρους, σεμνή,
καὶ τὰ ἔνεδρα
ταχὺ τοῦ Ἀσμοδαίου
μαχαίρα πανσέπτου σου
Τόκου διάλυσον.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ηλίου λαμπόμενος ἀδύτου
πυρσεύμασι θείοις, Ῥαφαήλ,
φωτοδοτεῖς τὰ σύμπαντα
φωσφόρῳ προστασίᾳ σου,
φρουρᾷ τῇ νυχθημέρῳ σου
καὶ σκέπη ἀδιαλείπτῳ σου.

Λαμπρύνεις τὰς τρίβους τῶν μερόπων
τῇ σῆ ὁδηγίᾳ, Ῥαφαήλ,
Ἀρχάγγελε περίδοξε,
πιστοὺς ἀποστελλόμενος
ἰθῦναι πρὸς ἀνέσπερον
ἡμᾶρ ἀγήρῳ βιώσεως.

Πορείας ἡμῶν οὐρανοδρόμου
σεπτὲ συνοδίτα, Ῥαφαήλ,
τῶν χριστωνύμων κράτησον
χειρὸς καὶ καθοδήγησον
πρὸς σωτηρίας, ἔξαρχε,
ὁδόν, ἀύλων δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Απήμαντε Κεχαριτωμένη,
φιλόστοργε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
εὐλογημένη Δέσποινα,
χριστιανῶν προσφύγιον,
ἡμῶν θερμῶν δεήσεων
τῶν σὲ ὑμνούντων ἐπάκουσον.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Αρχιστράτηγε ἀύλων νόων,

περιστάσεως ἐκ πάσης πλάνου
ὁ φυλάττων τῶν μερόπων συστήματα
καὶ μεθ' ἡμῶν πορευόμενος πάντοτε
κατ' ἐντολήν, Ῥαφαήλ, τοῦ Παντάνακτος,
τρίβους εὐθύνον τῶν ὕμνοις μακαριζόντων σε
πρὸς δόμους ὑπερφώτους ἀφθαρτότητος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναμώμητε Θεογεννητορ,
ἡ ἀείποτε ἐξυμνουμένη
ὑπ' Ἀγγέλων οὐρανῶν ἐν σκηνώμασι
καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐν γῆ, καθαγίαζε
ἡμῶν τὰ ἔργα τῶν νῦν προστρεχόντων σοι
καὶ πρεσβείας σου ζητούντων πρὸς τὸν Θεάνθρωπον
Χριστόν, Ὃν ὑπὲρ φύσιν ἐσωμάτωσας.

ᾠδὴ δ' . Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μύστα τῆς δοξολογίας
τοῦ Θεοῦ καὶ αἰνέσεως,
Ῥαφαήλ, πολῖτα
πόλεως τῆς ἄνω, τῷ Κτίσαντι
λατρεύεις ὕμνοις καὶ ᾠσμασιν ἐμπρέπουσιν·
ὄθεν σύναξιν
τὴν σὴν τελοῦμεν γηθόμενοι,

Φλόξ καὶ πῦρ καὶ φῶς ὑπάρχεις,
Ῥαφαήλ Ἀρχιστράτηγε,
ὁ ἐκ τῆς ὑλώδους
ἐξαρκάζων νοῦν ματαιότητος
τῶν σὲ τιμώντων ἀύλων ὡς ἐξάρχοντα
νόων πάντοτε
ὕμνοις ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι.

Αρχιστράτηγε τῶν ἄνω
στρατιῶν καὶ Ἀρχάγγελε,
Ῥαφαήλ, φωσφόρε,
ἐκ δεινῆς αἰρέσεως λύτρωσαι
καὶ πάσης βλάβης ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος
τοῦς ἀείποτε
δοξολογοῦντας τὸν Ὑψιστον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,
 ἀειπάρθενε Δέσποινα,
 Κεχαριτωμένη,
 φρόνημα οὐράνωσον δούλων σου
 καὶ τῆς σαρκὸς πάθη τάχος ἀποκοίμησον

τῶν ἐν ᾗσμασι
 μεγαλυνόντων σε πάντοτε.

Ῥῶδὴ ε΄. **Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.**

Υμνῶν προστασίαν σου
 τὴν ἄοκνον πρὸς ἅπαντας
 θέλοντας ζωὴν κληρονομήσαι
 τὴν ἐν τῷ πόλῳ
 ἀγήρω, φωτοειδῆς
 Ἀρχάγγελε, θεῖε Ἐραφάηλ,
 σύναξιν ἀγίαν σου
 ἑορτάζω νῦν ἄσμενος.

Συμφώνως, Ἀρχάγγελε,
 αἰνοῦμέν σε ὡς ἔνθεον
 βίου τοῦ ἡμῶν συνοδοιπόρου,
 ἀποσταλέντα
 ἡμᾶς ἰθῦναι καλῶς
 εὐθεΐαν πρὸς τρίβον ἀρετῆς
 καὶ ὁδὸν συνέσεως
 καὶ σοφίας τῆς κρείττονος.

Ἀγρότην ἰθύναντα
 τῆς Κρήτης πρὸς ἀλήθειαν
 καὶ τῷ ἀρχιθύτῃ συστηθέντα
 ὡς τοῦ Μεγάλου
 Ἀρχιερέως, σεμνέ,
 διάκονον, θεῖε Ἐραφάηλ,
 σὲ τοῖς ᾠμῶν ἄνθεσι
 καὶ ᾠδῶν καταστέφομεν.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων τὴν ἔπαρσιν
 καὶ εὐγλωττίαν, πάνσεμνε,
 Τόκῳ σου ἠδάφισας τῷ θείῳ,

Θεογεννητορ,
 τῶν ἀπορούντων τὸ πῶς
 ἐκύησας Λόγον τοῦ Θεοῦ
 καὶ παρθένος ἔμεινας
 ὑπὲρ λόγον, πανύμνητε.

Ῥδὴ στ´. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Χοροὺς βροτῶν, ἀρχιστράτηγε,
 σαφῶς χειραγωγεῖς εἰς ἀλήθειαν
 καὶ ὀλοκλήρωσιν
 τῆς ἀρετῆς προστασία σου,
 ᾧ Ῥαφαήλ, ἀγρύπνῳ
 καὶ ἀντιλήψει σου.

Ἄϋλων νόων ταξίαρχε,
 εὐχὰς ἡμῶν προσάγεις πρὸς Κύριον
 τὸν εὐσυμπάθητον,
 καὶ συνοδίτης ὡς ἔμπειρος
 πρὸς θέωσιν ἰθύνεις
 τοὺς ὑμνηπόλους σου.

Γραφίδι βίβλω κατάγραψον
 ἄϋλω οὐρανῶν προστασίας σου
 τοὺς ἐορτάζοντας
 τὴν σὴν πανίερον σύναξιν,
 ᾧ Ῥαφαήλ, ἀρρήτου
 φωτὸς ὁ ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Γοργῶς ἡμῶν ἐπακούουσα
 τῶν σὲ μεγαλυνόντων ἀείποτε,
 Θεογεννήτρια,
 σπεύδεις πληρῶσαι αἰτήματα
 ἡμῶν εὐχαῖς πανσέπτοις
 καὶ ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἀρχιερέως τοῦ Μεγάλου τὸν διάκονον,
 Αὐτῷ προσάγοντα εὐχὰς πιστῶν τιμήσωμεν,
 Ῥαφαήλ, ἄϋλων ἔξαρχον πάντων νόων,
 ὡς πιστῶν συνοδοιπόρον ἐμπειρότατον

πρὸς πορείαν ἀρετῆς καὶ τελειώσεως
πόθῳ κρᾶζοντες· Χαίροις, θεῖε Ἀρχάγγελε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελε φωτοφόρε,
Ῥαφαήλ, ὁ πρωτάρχων
ἀύλων νόων, θρόνον κυκλούντων
τοῦ Παντάνακτος καὶ Πλαστουργοῦ
κτίσεως, ὁ τρίβον τοῖς πιστοῖς πάμφωτον
δεικῦων τὴν σωτήριον,
ἐπάκουσον ἡμῶν βοώντων·

Χαῖρε, διάκοσμος θείου θρόνου·
χαῖρε, Ἀρχάγγελος τοῦ Ὑψίστου.

Χαῖρε, στρατιῶν οὐρανίων ὁ ἔξαρχος·
χαῖρε, νοερῶν στρατευμάτων ὁ πρῶταρχος.

Χαῖρε, ὁ Ἀρχιδιάκονος τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ·
χαῖρε, θεῖος Ἀρχιστράτητος στρατιῶν τοῦ οὐρανοῦ.

Χαῖρε, ἑκατοντάρχου χαρμονῆ Κορνηλίου·
χαῖρε, τοῦ δαιμονίου συντριμμὸς Ἀσμοδαίου.

Χαῖρε, εὐχῆς πιστῶν ἢ εἰσήγησις·
χαῖρε, ζωῆς ἡμῶν ἢ κατεύθυνσις.

Χαῖρε, βροτῶν ἀκλινῆς συνοδίτης·
χαῖρε, ἡμῶν ἀπλανῆς ὁδοδείκτης·

Χαίροις, θεῖε Ἀρχάγγελε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι
τῆς ΔΑ΄ Δεκεμβρίου· εἶτα λέγομεν·**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου
Ῥαφαήλ, ἀρχιδιακόνου Ἀρχιερέως τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

**Πιστῶν συνοδίτης ἀπλανῆς ἐν βίῳ,
Ῥαφαήλ, πέλεις, ἀύλων νόων Ἄρχων.**

Συναξάριον.

Ο ἔνδοξος Ἀρχάγγελος Ῥαφαήλ εἶς εἶ τῶν ἐπτὰ
Ἀγίων Ἀρχιστρατήγων τῶν ἀύλων στρατιῶν τοῦ πόλου,
τῶν προσαναφερομένων τὰς προσευχὰς τῶν ἀνθρώπων

καὶ ἐκπορευομένων ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐν εἴ τῶν λειτουργικῶν πνευμάτων, ἀποστελλομένων θεόθεν διακονῆσαι τοῖς θέλουσι κληρονομῆσαι σωτηρίαν.

Οὗτος ἀπεστάλη ἰάσασθαι Τωβίτ καὶ τὴν νύμφην αὐτοῦ Σάρραν ὡς καὶ συνοδοιπορῆσαι τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τωβία. Ἀπεστάλη ὡσαύτως τῷ ἑκατοντάρχῳ Κορνηλίῳ, τῷ θερμῶς εὐχομένῳ καὶ ἐλεοῦντι πάντα κάμνοντα, προσενεγκεῖν αὐτοῦ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐλεημοσύνας τῷ Κυρίῳ καὶ μνηῦσαι αὐτῷ τὴν τοῦ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἔλευσιν εἰς Καισάρειαν πρὸς διδασκαλίαν ῥημάτων ζωῆς.

Οὗτος καὶ ἐν καιρῷ αἰρέσεως ἐνεφανίσθη γεωργῶ τινὶ τῆς νήσου Κρήτης ὑποδείξαι αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν. Ὁδηγήσας αὐτὸν ἐν ἀόκνῳ κατηχήσει πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῆς νήσου συνεστήθη αὐτῷ ὡς ἀρχιδιάκονος Ἀρχιερέως τοῦ Μεγάλου, σταλεῖς ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Ἀθήνας δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις. Ἀδυνατῶν κομίσει τὰ τίμια δῶρα ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ καὶ καμπτόμενος τὰ γόνατα ἐφαίνετο ὡς ἀσθενῶν βαρέως. Ἐν σχετικῇ ἐρωτήσει τοῦ ἐπισκόπου ἀπήντησεν ὅτι ἀδυνατεῖ βαστάσαι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου ἐν τῇ φρικτῇ μυσταγωγίᾳ, τοῦ τοῖς πᾶσιν ἀχωρήτου. Καὶ ἀποκαλύψας ἑαυτὸν καὶ διδάξας αὐτὸν ἀόκνως ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ δοξάζειν τὸ ὑπὲρ πᾶν μέγα Αὐτοῦ ὄνομα ἐγένετο ἄφαντος. Ὁ τῇ κατηχήσει αὐτοῦ σωθεὶς γεωργὸς βαπτισθεὶς καὶ μοναχὸς γενόμενος, φέρων τὴν κλῆσιν Σέργιος, ὁσίως ἐπολιτεύσατο ἐν ταῖς ὁπαῖς καὶ τοῖς σπηλαίοις τῆς νήσου καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ´. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Εὐχαρίστως σε
 ὑμνοῦμεν, Ἀρχιστράτηγε,
 ἡμῖν στελλόμενον
 ἐν ὥρᾳ τοῦ πειρασμοῦ
 θεόθεν δαιμόνιον
 συντρίψαι ἅπαντας,
 παμφαέστατε,
 πειράζον καὶ πρὸς δίοδον
 ἀπαθείας κατευθῦνον.

Λάμπσον ἅπασι
 τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως,
 φεῦ, τοῖς καθεύδουσιν
 ἐν ἀγνοσίᾳς σκιᾷ,
 φαιδρὲ Ἀρχιστράτηγε,
 φωτοειδέστατε,
 ὁ στελλόμενος
 θεόθεν λῦσαι ζόφωσιν,
 Ἐραφᾶήλ, παθῶν ἀνθρώπων.

Ὁ πολύπειρος
 συνέκδημος συστήματος
 βροτῶν, Ἀρχάγγελε
 φωτοειδής, Ἐραφᾶήλ,
 κατεύθυνον ἅπαντας
 πρὸς ὀλοκλήρωσιν
 νῦν ἐν ᾄσμασι
 τοὺς συναχθέντας μέλψαι σε
 ὡς τοῦ βίου συνοδίτην.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε
 Θεοκυῆτορ, πρόσδεξαι
 ὡς εὐσυμπάθητος
 ἡμῶν ἐνθέρμους λιτὰς
 καὶ ταύτας προσάγαγε
 τῷ θείῳ Τόκῳ σου,
 τῷ συντρίψαντι
 θανάτου κράτος, Δέσποινα,
 τῇ Αὐτοῦ ἐξαναστάσει.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἄρχων στρατιῶν τῶν οὐρανίων,
 διάκονος μυστηρίων θείων ἔνσαρκος
 πέλων, παμφαέστατε,
 Ἐραφᾶήλ Ἀρχάγγελε,
 ἐν Κρήτῃ δῶρα τίμια
 πρὸς μετουσίωσιν
 βασιάζων σαῖς χερσὶ ταῖς τιμίαις
 ἔκαμπτες ἐκ φόβου
 τὰ γόνατα καὶ τρόμου.

Ἰασας Τωβίτ τὸν ἀσθενοῦντα,
 Τωβία, πεζῆ υἱῷ αὐτοῦ συνώδευσας
 καὶ πρὸ τῆς συζεύξεως
 τούτου ἠλευθέρωσας
 τὴν Σάρραν ἐκ τοῦ δαίμονος
 τοῦ ἐκπειράζοντος
 αὐτὴν κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυρίου,
 Ῥαφαήλ, Ὅν ὕμνοις
 δοξολογεῖς ἀπαύστοις.

Ἡῦν τε καὶ ἀεὶ σε μελωδοῦμεν,
 Ἀρχάγγελε Ῥαφαήλ, φιλανθρωπότατε,
 τὸν ἀποστελλόμενον
 συνοδεῦσαι μέροπας
 εἰς τρίβον τὴν ἀπάγουσαν
 πρὸς ἀφθαρτότητα
 καὶ πόλου κληρονόμους γενέσθαι
 ἐπικαλουμένους
 τὴν κλησίν σου τὴν θείαν.

Θεοτοκίον.

Ὁμβρισον ἡμῖν, Θεογεννητορ,
 ὕμνοῦσί σε ὑετὸν τῆς προστασίας σου,
 ἀρωγῆς ἐτοίμης σου,
 θείας ἀντιλήψεως
 καὶ προμηθείας, ἄχραντε,
 ἐκδυσωποῦμέν σε,
 οἱ στένοντες ἐν καύματι βίου,
 συμφορῶν παντοίων
 καὶ θλίψεων, Παρθένε.

Ῥδὴ θ´. Ἄπας γηγενής.

Σκέπε, Ῥαφαήλ,
 καὶ φρούρει καὶ φύλαττε
 τοὺς καταφεύγοντας
 σκέπη τῶν πτερύγων σου
 καὶ προστασία
 ἀδιαλείπτῳ σου,
 βοῶμεν οἱ ἐκάστοτε
 σὲ μεγαλύνοντες
 Ἀρχαγγέλων

παμφαῶν ὡς ἕξαρχον
καὶ πιστῶν ἐν πορείαις συνέκδημον.

Χαῖρε, Ῥαφαήλ,
Κυρίου Ἀρχάγγελε
φωτολαμπέστατε,
χαῖρε, Ἀρχιστράτηγε
αὐτῶν νόων
περιφανέστατε,
χαῖρε, ἡμῶν δεήσεων
πρὸς τὸν Παντάνακτα
εἰσηγήτορ
ἐνθερμε καὶ τάχιστε
ἀρωγὴ χοϊκῶν τοῦ συστήματος.

Μύρω, Ῥαφαήλ,
θερμῆς προστασίας σου
ἡμᾶς ἐπάλειψον
ἐν κινδύνοις στένοντας
καὶ τρυχομένους
ἐν βίου κλύδωσι,
πανευλαβῶς βοῶμέν σοι,
Θεοῦ Ἀρχάγγελε,
συνοδῖτα
ἐμπειρε καὶ ἄγρυπνε
τῶν ἀεὶ δοξαζόντων τὸν Ὑψιστον.

Θεοτοκίον.

Μέμνησο ἡμῶν,
τῶν μακαριζόντων σε,
Θεογεννήτρια,
ὡς θερμὸν προσφύγιον
ἐμπεριστάτων
καὶ παραμύθιον
τῶν θλιβομένων, Δέσποινα,
θεοχαρίτῳτε,
τῶν Ἀγγέλων
γλυκασμὲ καὶ στήριγμα
κλονουμένων ἐν βίῳ ἐκάστοτε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀσωμάτων τάξεων

πρωτάρχων παμφαέστατε,
 σέ, Ῥαφαήλ, άνυμνοῦντες
 ὡς εὔσεβῶν συνοδίτην
 ἐν βίῳ τὸν πολῦπειρον
 καὶ τῶν ἡμῶν δεήσεων
 πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον
 εἰσηγητὴν εὐφημοῦμεν
 τὴν σὴν φιλάνθρωπον δρᾶσιν.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων δόξα, καύχημα
 καὶ κλέος, Μητροπάρθενε,
 καὶ τῶν μερόπων προστάτις,
 φρουρὸς καὶ φύλαξ καὶ σκέπη
 ὑπάρχεις πάντων πάμφωτος,
 ἀγνή Θεογεννήτρια·
 ὅθεν ῥοδαῖς ἐκάστοτε
 καὶ ἐφυμνίοις εὐτάκτοις
 σὲ ἀκλινῶς μελωδοῦμεν.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἱστώμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ἄρχων Ῥαφαήλ, πανθαύμαστε,
 αὐτῶν νόων πυρσέ,
 Ἄσωμάτων δυνάμεων
 οὐρανοῦ ὁ ἔξαρχος,
 ἀποστέλλει τοῖς θέλουσι
 κληρονομῆσαι
 ζωὴν τὴν μέλλουσαν,
 τοῦ Παντεπόπτου
 Θεοῦ Ἀρχάγγελε,
 ὧν πέλεις ἔμπειρος
 συνοδίτης, πάμφωτε, καὶ ἀπλανῆς
 ὁδηγὸς ἐν κλύδωσι
 καὶ περιστάσεσι.

Ἄρχων Ῥαφαήλ, φωτόλαμπρε,
 ὁ γεωργῶ ἐποφθεῖς
 κλονουμένω, Ἀρχάγγελε,
 ἐκ δεινῶν αἰρέσεων
 ἐν τῇ Κρήτῃ καὶ χάριτι
 τῶν σῶν ῥημάτων

αὐτὸν ἀλήθειαν
 σαφῶς διδάξας,
 Θεοῦ Ἀρχάγγελε,
 ὁ εἰσηγούμενος
 προσευχὰς τῶ Κτίσαντι τῶν εὐσεβῶν
 καὶ Αὐτοῦ ἐνώπιον
 ἐκπορευόμενος.

Ἄρχων Ῥαφαήλ, θειότατε,
 ἑκατοντάρχου σεμνοῦ,
 Κορνηλίου εἰσήγαγες
 εὐϊλάτῳ Κτίσαντι
 προσευχὰς καὶ τὰ δράγματα
 τῆς εὐποιίας
 αὐτοῦ καὶ δράσεως
 τῆς φιλανθρώπου,
 Θεοῦ Ἀρχάγγελε,
 καὶ τούτῳ ἔλευσιν
 Πέτρου καθυπέδειξας,
 λόγους ζωῆς
 αἰωνίου ἅπαντας
 πιστοὺς διδάσκοντας.

Ἄρχων Ῥαφαήλ, φιλάνθρωπε,
 δοῦλον Κυρίου, Τωβίτ,
 ὁ ταχὺ ἰασάμενος,
 Σάρβαν λυτρωσάμενος
 τὴν αὐτοῦ νύμφην δαίμονος
 τῆς ἐπηρείας
 καὶ γόνον ἄριστον
 ὁ συνοδεύσας
 αὐτοῦ ὡς ἔμπειρος,
 θεῖε Ἀρχάγγελε,
 τὸν Τωβίτ, πρὸς εὐρεσιν
 νύμφης αὐτοῦ,
 σὲ ψαλμοῖς καὶ ᾠσμασιν
 ἐγκωμιάζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον ἐόρτιον οἱ πιστοὶ τελοῦμεν σύναξιν
 τοῦ πρώτου τῶν ἑπτὰ Ἁγίων Ἀγγέλων,
 τῶν προσφερόντων Κυρίῳ τὰς προσευχὰς τῶν
 ἀνθρώπων,

Ἐραφάηλ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν οὐρανίων νοερῶν
δυνάμεων,
θερμῶς αὐτῷ βοῶντες ἐκ ψυχῆς μυχίων·
συνοδοιπόρε τῶν πιστῶν ἐμπειρότατε,
ὁ ἀποστελλόμενος ἡμῖν βοηθῆσαι ἐν πειρασμοῖς καὶ
κινδύνοις,
ἴσθι πάντων ἡμῶν φύλαξ ἄγρυπνος
τῶν ἀκλινῶς μακαριζόντων σε
καὶ προσφευγόντων τῇ ἀράραγεῖ προστασίᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
Ἀρχαγγέλου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. (Κεφ. β' 2 - 10).

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς...

Ζῆτει τῇ Η' Νοεμβρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ι' 16 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων
ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει..

Ζῆτει τῇ Η' Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, Ἀρχιστράτηγε Ἐραφάηλ,

ὁ προσαναφέρων
τὰς δεήσεις τῶν εὐσεβῶν,
χαίροις, συνοδίτα
σεπιτὲ τῶν ὁδοιπόρων
τοῦ βίου, τῶν ποθούντων
φθάσαι εἰς θέωσιν.

Δίστιχον.

**Ἰθύνόν με, Ἐραφάηλ, πρὸς σωτηρίαν
σὺν πιστῶν χορείαις βοᾷ Χαραλάμης.**

Τ Ε Λ Ο Σ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Αριθμ. Καταλ. Α 363/ 10-8-06